

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Brassó, színház-utca 95. sz. a.,
I. em. hátul az udvarban,
hol a szerkesztő hétköznapi délelőtt
10—12 óra között,
és Bolonya, mester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután találhatók.

A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.

Kéziratok vissza nem adódnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sorért 4 kr. (1—10 sor
helye 40 kr.) Nagyobb és többszöri hirde-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés költségdija 30 kr.
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendők

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek; Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

74. szám.

Brassó, Csütörtök, július 1-én.

II. évfolyam 1886.

Előfizetési felhívás

„BRASSÓ”

című

politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap
harmadik évfolyamára.

Lapunk 1886. július elsejével a harmadik év-
negyedbe lépve, ezennel új előfizetést hirdetünk. —
Eddigi t. előfizetőinket kérjük tisztelettel: szíveskedje-
nek előfizetéseiket mielőbb megújítani, minthogy lapot
csak úgy küldhetünk, ha az előfizetési díjak rendesen
beküldetnek.

Előfizetési árak:

Félévre (jul.—decz.) 3 frt 50 kr.
Negyedévre (jul.—szept.) 1 frt 80 kr.
Külföldre (egész évre) 20 frank.

Az előfizetések legcélszerűbben postautalvány-
nyal küldendők a „Brassó” kiadóhivatalába.

Kívánatra bárkinek mutatványsszámmal készsége-
sen szolgálunk.

A „BRASSÓ” szerkesztősége és kiadóhivatala.

Kolozsvár — Brassóért.

Jól esik lelkünknek, látni azon meleg s
őszinte érdeklődést, melylyel iparunk iránt a
válság perczeiben az ország viseltetik. A kor-
mány jóakarata mellett Kolozsvár tűnik ki itt
első sorban s ott is különösen Sándor Jó-
zsef ur, a kit ittléte alkalmából szövőiparosai-
nk már ismernek. Legujabban is oly lelkes
cikket bocsátott közre, hogy — habár nem
szokásunk mások cikkeinek átvétele — ez al-
kalommal e helyen adjuk vissza azt, felhíva
arra különösen az érdekeltek figyelmét.

A szép cikk „A szövőiparért” címen
következő:

Mikor I. Napoleon egy millió frank ju-
talmat tűzött ki a fonógép tökéletesítésére,
vagy mikor Mária-Terézia pazar bőkezűséggel
gyámolítani kezdte a kezdetleges osztrák szövő-
ipart: fülhánták-e a gyermekkorát élő honi
iparnak gyöngeségét, éllhetlenségét?

Legkevésbé.

Hiszen ha valami tökéletes, azon nem kell
segíteni, s ha segíteni akarunk valamin, ak-
kor nem szabad zsörtölődni a megsegiten-
dők gyöngesége miatt.

Elég az hozzá, hogy a két koronás fő
gondviselői jószággal intézkedett, s ime ma 100
év múlva az akkor lábra állított, megindított
francia és osztrák textil-ipar megveri a vilá-
got, elszegényít minket.

Ezt jegyezzük meg magunknak mi is ta-

nuságul, s legyen a hazafias közönség ítéleté-
ben kissé kegyesebb, midőn honi iparczikket
keres és vesz.

Kezdem először is derék, hazafias, előkelő
kereskedőinken. Azt vetik, hogy hát ők
keressék-e föl a székely és szász termelőt? —
midőn boltjukból bottal kell kiverni a külföldi
kinálatot!

Ők. Mert ha igényt akarnak tartani azon
tisztos fokra, melyet osztályilag az államtest-
ben elfoglalnak, az üzleti érdekeken kívül ál-
lampolgári kötelességeket is kell követniök:
segíteniök kell egy belföldi ipar keletkezteté-
sében. Csak közönséges pudlista utasíthatja el
magától azt az áldozatot, hogy szakjában ne
munkálja elő erejéhez képest a jövőt.

Azt mondja a szabó-iparos, hogy textil-
iparosunk nem nyújt hitelt, nincs áruja kész-
letben, a mi van, nem állja a versenyt.

Én istenem! meddig állanak fönn ez el-
lenvetések? Csak egyszer rendeljenek meg
többen készpénzen, mindjárt lesz a termelő
kezeben egy kis forgó tőke, s látván a meg-
rendelés természetét, mindjárt készülni fog a
megfelelő izlésű szövet. Mert termelőinknek,
csak az izlés jelzése kész s azonnal képesek a
beküldött szövetmintát dekomponálva utánké-
szíteni, azzal a különbséggel, hogy... anyag-
jok tisztább, szövésük becsületesebb s árok ju-
tányosabb lesz.

Nem hogy versenyképes a székely és szász
áru, de diadalmas, a mi azonnal természetes-
nek fog feltűnni a viszonyok egybevetése után.
Nálunk ugyanis még nincs gyári proletáriátus,
nincsenek gépekbe s berendezésbe vert milliók:
van egyszerű decentralizált házi ipar, olcsó
vidéki életmóddal, hol a termelő idejét a gaz-
daság és az ipar közt oszthatja meg. Teheti-e
ezt a külföldi gyárvárosok munkás tömege?

És legvégül te, nagyérdemű, szíves fo-
gyasztó közönség, te — engedj meg, ha
kimondom — nem szépen cselekszel, durvál-
ván a mintát s elfelejtve az árkülönbözetet.
Ez az egyik.

A másik pedig az, hogy nem szépen cse-
lekszel, midőn hajlandónak mondog ugyan ma-
gad a pártolásra, de a kereskedőnél, midőn
vásárolsz, nem tudakozódol honi után s a sza-
bónál, midőn rendelsz, nem rögtön fizetésre
rendelsz, hanem adósságra.

A fogyasztó az ultimatió. Tőle függ a

kereskedés, az ipar képének átalakulása. Hozzá
alkalmazkodnak ezek. Az ő felfogása, izlése,
hajlama dobhatja ki külföldre évente azt az
óriási összeget, mely néhány év türeése, enge-
dése után itthon maradhatna.

Lényegében véve, iparunknak is abban
van a baja, miben egész újabb nemzeti éle-
tülnék. A készpénzzel való fizetés egyre rit-
kább válásában az egyéni takarékoság hiá-
nyában, az adósság csinálási hajlamban.

Ezért lesznek a külföld adófizetői, ki tő-
kéjét ipari produktumokban vetve le hozzánk,
vár ugyan a kamatokért, reszkiroz ugyan a
tőkéből is: de ha aprádonként is, ha lassan-
lassan is, — elviszi keresményünket, ősterme-
lőnk nyereségét évről-évre.

Jól megfontolva tehát a dolgot, iparkér-
désünk alapján erkölcsi kérdés. A magán
individuumoké, enyém, tied, övé.

Hiába nyit az állam hitelt a székely és
szász iparnak; hiába alakulnak iparpártoló
egyesületek; hiába száll le a vasuti tarifa az
ország belseje felé: addig a kezdés circulus
vitosusából ki nem bontakozunk, míg az ál-
lam és törvényhatóságok, az intézetek és a
családok, miként az egyesek rá nem térnek a
fogyasztásért és megrendelésért a készpénz-
zel megfizetés erkölcsi obligójára.

Ez a kard, mely ketté vágja a csomót.

Midőn minden ember hazánkban az er-
kölcstan első tételét a financiaiis gazdálko-
dásra helyezendi, akkor függetlenek leendünk
először közgazdaságilag, aztán politikailag.

Most aktualiter a szövőipar konkrét köz-
gazdasági kérdése áll előttünk. Ma ezen kell
a tant alkalmaznunk. Ha egyebet hitelbe is
veszünk, rendeljünk textil munkában honit, s
fizessünk egyelőre készpénzzel.

Az segít, ki így cselekszik.

Más csak szájhóskodik, ha mindjárt két
óraig tartó beszédet mond is a parlamentben.

Belföld.

Törvényjavaslatok szentesítés alatt. A törvény-
hatóságokról s a közigazgatási tisztviselők elleni fe-
gyelmi eljárásról szóló törvények, már felterjesztettek
ő felségéhez a királyhoz jóváhagyás végett s az ezen
törvények végrehajtása iránti kormányintézkedések a
jövő hó első felében meg fognak tétetni. A fegyelmi
törvényből kifolyólag, a tanuk meghiteltetését s a tanu-

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

A koncert-grófnő.

— Eredeti tárcza. —
(Vége.)

Bocsánat asszonyom, önök magyarul beszélnek,
ez keltette fel kíváncsiságomat. Magyar vagyok én is.

A meglepetés és az öröm cikláztott át a kövér
hölgy arcán.

Hirtelen végig futott pillantása öltözékemen, s
ugy látszik, meg volt elégedve. A párizsi szabás jó
ajánló-level mindenütt s affektált, de nyájas hangon
kérde:

— Szabad tudnom kicsoda ön uram?

Bemutattam magam! Melléjük ültem s öt perc
mulva tudtam történeteket, már t. i. annyit, a meny-
nyit a különös hölgy jónak látott elmondani. Hogy ő
egy emigráns gróf özvegye, kit magyar gentry csa-
ládja elhagyott, hogy leánya a kis Desirée nagy mű-
vésznő, ki már bejárta vele az egész világot s min-
denütt hirt, dicsőséget aratott.

Végig néztem toilettejükön. Hol maradt a hir,
és dicsőség mellett a vagyon? mely rendesen karöltve
jár amazokkal.

— Épen Trouvilleből jövünk, — hadarta a gróf-
nő, egész zagyvalékát keverve beszédébe a német,
francia és olasz szavakat. Megyünk innen Magyar-
országba. Viszem a kis Desirée-t falura. Pihennei kell
szegénykének, mert a körut megviselte egy kissé.

Azért olyan sápadt. Ne gondolja ön, hogy mindig
ilyen. Hogy miért használ festéket és rizsport? kér-
di ön. Csupán szeszélyből. Nem tudok parancsolni neki,
annyira szeretem, annyira rabja vagyok az én kicsi-
kémnek s az irigylésre méltó mama, magához ölelte a
fonnyadt, beteges gyermeket, ki szó nélkül és komo-
ran bámulta melltemet.

— Hol lakik ön? A Hotel Banérben? Oh, mi
privát lakást fogadtunk fel, csak étkezni járunk hote-
lekbe. Hol lesz ön holnap délután? Bizonyára meg
akar látogatni bennünket. Inkább csak a vendéglőben
találkozunk. Nos hol szokott ön ebédelni?

Mondtam egy helyet nekik, a hová soha nem
jártam és siettem eltűnni.

Kalandornő, volt meggyőződése, a ki reám
akarja magát kötni. Köszönöm, nem kérek belőle.

Régiségekkel nem foglalkozom, az éretlen gyü-
möles pedig rossz is, tilalmas is. Tanácsos lesz el-
tűnni előlük, mert elég könnyelmű valék, szállásom
címét tudatni a grófnővel. A másnap déli vonat több
másokkal együtt engem is röpített Fireuze bájos hal-
mai felé. Csak nem akart kimenni fejemből a különös
pár képe. Az anya még hagyján. Elvénült chansonette
énekesnőt láttam eleget, mind szakasztott mása neki.
De az a leány, az a tizenhét éves gyermek igaz tu-

nemény. Önkéntelen is az éretlen gyümölcs jutott
eszembe, melyet idő előtt megaszaltak. Megaszalta a
kóbor, kalandor élet, őt hosszú éves viszontagság, a
nélkülözések és fáradalmak láncolata s talán — ki
tudja — a kicsapongások is?

Vajj! kicsodák?

Igazat mondott-e az asszony, mikor grófnőnek,
magát zongora- és leányát énekművésznőnek mon-
dotta?

Igazat mondott. Pár hó múlva tudtam meg, mi-
kor a vigadó falán egy nagy plakát jelent meg és
hirdette X. grófnő és leánya koncertjét.

Annyi gyöngédség volt bennem, hogy nem men-
tem el megnézni kudarcukat.

De hallottam róla újságíró barátaimtól, kik unat-
koztak a fületlen, üres teremben és szánó mosolylyal
hallgatták a természetes hölgy erőművi gyakorlatait az
ártatlan Bösendorferen és a kis leány nyafogó, fejlet-
len hangját.

Végül füttty is volt s a grófnő dühösen vonult
vissza a pódiumról a leányával. Ugyanakkor elmond-
ták nekem, hogy az asszony előkelő család sarja s
tényleg neje volt egy külföldi ágról szakadt grófnak.
A leány — az már nem dicsekedhetik keresztlevelé-
vel. Egy rovat, az apa nevének rovata, üresen ma-
radt, s nem feledékenységből.
A koncert grófnő akkor eltűnt a fővárosból, ki

zást megtagadó egyénekkel szemben követendő eljárást szabályozó miniszteri rendeletek szövegének megállapítása iránt a tárgyalások már folyamatban vannak.

Tisza Kálmán miniszterelnök 27-én Komáromba érkezett a dunántúli ref. egyházkerület gyűlésére. A szőnyi pályaháznál a miniszterelnököt Zuber főispán vezetése alatt a megye küldöttsége és az egyházkerület küldöttei fogadták. A főispán szavaira a miniszterelnök röviden válaszolt, majd Beöthy Zsigmond a komáromi egyházmegye nevében üdvözölte a miniszterelnököt. Különböző küldöttségek fogadása után a miniszterelnök a kerületi gyűlést megelőző értekezleten vett részt.

K ü l f ö l d.

Az orosz parlamentből. A kormány által kívánt egy havi budget-provizórium mai tárgyalásakor a diszidensek a provizóriumnak novemberig való kiterjesztését fogják javasolni. E javaslat szövegezésétől függ annak a kormány által való elfogadása.

Orosz-török konfliktus veszélye. Orosz lapok orosz-török összekocczanás lehetőségéről szólnak a bolgár-kérdés miatt. A porta arra az orosz jegyzékre, mely a kelet-ruméliai szervezeti szabályzat megsértését konstatálja és a porta közbelépését követeli, még nem válaszolt. Sőt a porta vonakodott a teljes leszerelést elrendelni. A bécsi és berlini kabinetek azt tanácsolják a portának, hogy tegyen le Bulgáriával szemben tulságos engedékenységről, miután Oroszország különben erőiesen fogja föllépni.

Angol választási mozgalmak. Gladstone egy küldöttségnek, mely őt Manchesterben üdvözölte ezeket mondta: „Birodalmunk mindegyik gyarmata megelégedett, csak Írország térdel küszöbön; a világnak ítélete az, hogy Írország Anglia szegényfoltja. Ezen változtatni kell. Ki kell gyógyítanunk Írországot a jószág mindenható karjával.”

Megyei ügyek.

Brassómege rendes tavaszi közgyűlése.

(Folytatás.)

Az alispáni és árvaszéki jelentés tudomásul vétetvén, kihirdettetnek a szentesített törvények s ezt követőleg több konzuli kinevezés. Az első érdemleges tárgyat a megyei pénztár biztonsági ügye képezte s. p., hogy vásároltatott egy tűz- s betörésmentes Wertheim szekrény, melynek összes költsége 1975 frt. 77 kr-ra rug, melyet a gyűlés a megyei gyámpénztári tartalék alából határozott kifizetni.

A kereskedelmi miniszter egy leiratára a kézizálog kölcsön kamatlatbat illetőleg a gyűlés Maager Ferencz elnökle alatt kiküldi Harmath Lajos és Lengeru Iuon tagokat az ügy tanulmányozása s annak idején leendő jelentéstétel végett.

A brassói bérkocsisok reájuk nézve alkotott szabályrendelet ellen panaszt emelvén a miniszter azt elküldötte a törvényhatóságnak, mely a panaszokat indokolatlannak tartván, a kérelemnek helyet nem adhat. A megyei pénztár állásáról szóló jelentés következő adatokat tünteti elő: A megyei házipénztár állása 1225 frt. 57²⁷/₃₀ kr., a közmunkaváltási alapé 12,243 frt. 96¹/₂ kr., a mértékhitelítő alapé 4027 frt. 31¹/₂ kr., a központi költségek alapjáé 1173 frt. 68²/₃ kr., a betegápolási alapé 873 frt. 19 kr., a megyei tisztviselők nyugdíj-alapjáé 10099 frt. 37¹/₂ kr., a katonai csapatkorház számadása 4108 frt. 39 kr., a megyeház alapé 1402 frt 1 kr., s végül a megyei gyámpénztár 1885.

tudja, hová, melyik külföldi hotelier siratja látogatását?

Két év óta azonban neve ismét szerepel. Vidéki lapok hozzák a hirt: „A koncert grófnét és leányát a fendőrség kitolonczolta városunkból.”

Kitolonczolták! Ugyan miért? kérdik önk. A felelet nagyon prózai. Ő méltósága egy koncertért végig zsarolja a tehetős családokat, befönja a kereskedőket, becsapja a szállodásokat és mind ezeken felül kihívóan szembeszáll az udvariatlan kritikusokkal, kik nem akarják elismerni, hogy leánya igazi csalogány, Nilson és Patti egy személyben, nem is szólva a saját művészetéről.

Ma Szeged, holnap Győr, azután Arad, Komárom és isten tudja, melyik város pletyka köreinek van alkalma beszélni a koncert grófnő és leánya kitolonczótásáról.

Oh Debreczen!... Oh Pozsony!...

Már csak kevés város esik körutba. Mi lesz aztán? A grófkisasszony nő, fejlődik... Szegény Desirée!

B. A.

Apróságok.

Definíció.

— Mi különbség van a „baleset” és a „balszerencse” közt?

— Baleset az, ha valakinek az anyósa a vízbe esik; balszerencse, ha kihúzzák.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

évi mérlege 297232 frt. 54 kr, tartozás 299939 frt. 56 kr, fedezettel, a melyben 2707 frt 2 kr, tartalék-alapi cselekvő vagyon foglaltatik. A jelentés tudomásul vétetvén, a közmunka váltási alap megvizsgálására az alispán elnökle alatt kiküldetett Maier József Román Lajos, Horváth Péter, Boltres Károly és Frühbeck Károly tagokból álló bizottság.

Ezt követőleg a loavatási bizottságba elnökké választott Tompa Sándor főjegyző, tagokká a főispán által kinevezettek Schreiber Frigyes, Siegel Tamás, Román Lajos és Schramek József, megyei álatorvos; ugyanekkor megválasztatnak a bányaadó- s adófelszámamlási bizottságba Jekelius Károly és Zaminer Ede (póttagokul dr. Otrobán Nándor és Coppony Mihály, Román Lajos és Boltres Péter, míg a közigazgatási bizottságba helyettes tisztügyész Harmath Lajos ügyvéd választott meg.

Az alispán jelentése a megyebizottmány kiegészítéséről tudomásul vétetvén, a megyei igazoló választmányba elnökkül Roll Gyula alispán, tagul Román Lajost nevezi ki főispán.

A megyei tisztviselők nyugdíj-szabályzata az alkalommal másodszor kerülvén tárgyalás alá, változatlanul elfogadtatván, jóváhagyás végett a belügyminiszterhez fog felterjesztetni. A javaslatot lapunk t. olvasói ismerik már, azért felesleges azt bővebben közölni. A második bizottság csak a befizetés és nyugdíj tekintetében tett némi módosításokat. Nevezetesen, hogy a nyugdíjalap két részere oszlik: a) az érintetlen hagyandó törzsvagyonra; b) a felhasználható nyugdíjalapra. Az előbbi létesítettik a jelenlegi alából; a bírságpénzekből, adományok s hagyományokból, a tisztviselők stb. egy évi fizetésének 2%-ból beléptidij gyanánt; előléptetett tisztviselők többletfizetésének egy évi 25%-ból; az 1878 évig visszafizetendő 1%-ból; a felhasználható alap netaláni évi maradékából s ezen alapok kamataiból.

A felhasználható alap gyarapodik a tisztviselők évi fizetésének 3%-ból; az évenként kivetendő pótdókból; az adományok s alapítványok kamataiból.

Nyugdíjra igényt tarthat az illető tíz évi szolgálat után, mely esetben fizetésének 40%-át kapja s minden további évre emelkedik nyugdíja 2%-kal, úgy hogy 40 évi szolgálat után teljes fizetését huzza.

Az özvegy férje nyugdíjának felét kapja, mely azonban 800 frtot felül nem haladhat; míg a gyermekek anyjuk életében az atya rendes fizetésének 5% 5%-át kapják; az anyá elhalálozása esetében 10¹/₂-ot, mely azonban több gyermek létezésénél az özvegy nyugdíjánál magasabb nem lehet. A gyermekek neveltetési díjai azoknak 18, esetleg 24 éves koráig terjed. —

Miután a gyűlés e szabályrendeletet elfogadta, a főispán ur azon meggyőződésének adott kifejezést, — hogy ezután a tisztviselők — jövőjüket némiképp biztosítva látván — még nagyobb munkakedvvel fognak közremunkálni.

(Vége következik.)

Román lapszemle.

Figyelemmel átolvastuk e lapok közelebbi számának „Tanév végén” című cikkét s erre nyomban a „Gaz.” 134. sz. vezércikkét. Míg a „Brassó” elismerőleg emlékezik meg a brassói áll és felekezeti magyar tannyelvű iskolákban elért eredményről: lássuk, mit ír a „Gaz.” vezércikkéhez.

„Ellenfeleink nincsenek megelégedve, hogy a mi román tanítóink és tanáranik, a paedagogiai elvek ellenére, melyekről fogelmuk sincs, sem a miniszternek sem felügyelő közegeinek, sem általában a hazafiaknak, kinozzák a szegény gyermekeket a magyar nyelvvel, melyet az anyanyelvvel párhuzammal kell előadniok, sőt azt akarnák, hogy a gyermek midőn az iskolából kilépett, tetőtől talpig magyar legyen. S nem is lehet egyéb céljuk ezeknek a hirhedt hazafiaknak, mint a magyarosítás, minthogy a mellett, hogy az oktatás a mi iskoláinkban a legképtelenebb közoktatási törvények szerint történik, a melyek nincsenek paedagogiai elvekre alapítva, tőlünk folytonos áldozatot követelnek és iskolánik lételet fenyegetik. Ilyen hangból dühöng egész vezércikkiken át az állami iskolák ellen. Okot neki erre két körülmény adott. Egyik az, hogy a román iskolák idei vizsgáiról mindenfelől jó híreket kapott; másik az, hogy ennek dacára a rendeletek minisztere már t. i. Trefort kitalálta, hogy az állami iskolákat is mind ők t. i. a gazettisták tartás fenn, holott ezen iskoláknak feladata a román iskolák alapját aláásni. Természetes, hogy építhet a miniszter akárhány államiskolát, de azokkal soha sem éri el azt a célját, hogy őket nemzetiségükből kivetkőztesse, sőt annál erősebb románok lesznek. A román szülők annál erősb románnevelést adandnak gyermekeiknek.

Ezután biztatja a tanítókat, hogy teljesítsék ezután is kötelességeiket. Így ünnepli a „Gazeta” a tanév véget. Megérdemli, hogy mosolyogjunk butaságán s a faképnél hagyjuk Mocsáry csókos barátját.

Azt irtuk legközelebbi szemlénkben, hogy oda át a boldog Románikban is nagy baj van. A német konsularis szerződés előterjesztése vihart keltett, melyről azt jegyeztük meg, hogy elseperheti a Bretiano miniszteriumot s a trónt is megrázhatja. De nem azért m. elnök Bretiano, hogy meg ne érezze a vihar közelségét. Meg kell adni, hogy ügyesen lefőzte az ellenzéket. Összegyűltek a honatyák a Metropoliara, talán egy sem hiányzott közülök. Hát még a t. publikum! Tárgyalás alá kellett volna venni azt a német-román szerződést. Bretiano Demeter, Kogalniceano Mihály, Lahovary, Vernescu már ki is szemelték, hory pár nap alatt ki, melyik piros székbe fog bele helyezkedni, s ekkor feláll Bretiano s kijelenti, hogy a törvényjavaslatot vissza vonja a miniszterium, mert egy kis foltozni valót fedezett fel rajta. Erre Bretiano partja vivátot kiáltott, az ellenzék pedig hosszú képet vágott, le volt pipázva s ezt gondolhatta magában: „Még is nagy mester ez a Bretiano,” a ki még saját Dumitrachi testvérét is így földhöz vágta; de hát ő is tudja azt a német példabeszédet, hogy: „a játékban nincs testvér.”

S hogy a lefőzés még teljesebb legyen, hazaküldötte a honatyákat, hogy az aratásra otthon lehessenek. Ő pedig azonnal elkezdett Bismarck atyuskával a drótpostán levelezni s az ellenzék már tudja is, hogy egy igen hosszú választ kapott Berlinből, de a tartalmát még sem találta ki. Megbeszélte pártjával azt is, hogy tartsanak-e pártgyűléseket vagy ne tartsanak? Némelyik azt tanácsolta, hogy ne tartsanak, mert nem a kormánypart, hanem az ellenzék feladata zaklatni a tisztelt publikumot. Maga Bretiano azonban szívökre kötötte, hogy de bizony tartsanak, még pedig minél hamarabb és minél többet; mert másképp az a fürge ellenzék még beveszi a bársonyos székek támláit. Tehát tartani fognak, de ezt teszi az ellenzék is. Így lesz aztán szerepük a batausoknak. Tudnunk kell, hogy Romániában nem tartják a pártok uridolognak az összecsapást, mint nálunk a tyukodiak és csengeriek. A pártok ezen szerepet a verekedőbatausok, teljesítik jó pénzért. De hát ki fizeti őket? Az volna még csak az ügyes prokátor a ki ezt kitudná sütni! De ilyen még Romániában sincs. Elég annyit jelezünk, hogy a batausoknak a nyáron jó aratások lesz. Megfürösztik ezek a kokonukat. Ugy kell nekik, miért nem jönnek Tusnádra, Előpatakra, Borszékra. A csárdás talán még is jobb, mint a bataus és batuta! Mikor jól elpáholják a kokonu Dumitru, jusson eszébe, hogy a „Gazeta” állította róla, hogy nem szereti a magyar nótát és a magyar tánczot s aztán mondja rá a firear al — se fi-t.

Czenkalji.

Emlékirat

egy a „Brassói ipar és kereskedelmi egyesület” által felállítani szándékolt kiviteli árucarnok tárgyában.

(Folytatás.)

Ha e két tényezőre épített reményünk nem légvár, akkor tervünk minden további nélkül megvalósítható. —

Felállítandó tehát egy kiviteli árucarnok, melynek vezetését egy elnökkkel együtt 15 tagból álló igazgatóság intézné. Ezen igazgatóság városunk iparosainak és kereskedőinek oly tagjaiból állítandó össze, kik megfelelő magánvagyonnal rendelkezvén, már ezen egy oldalról egyrészt a hitelképesség, másrészt a kellő garancia biztosítva legyen.

A tizenöt tagu igazgatóságot azon körülmény teszi szükségessé, hogy naponként két napi-biztos működhessek, kik mellett természetesen az intézet titkára, mint az igazgatóságnak hivatalból tagja, végzi a tollilletve ügyvivői szerepet.

Az iparos kész áruját megvétel végett beszállítja a csarnokba, melynek működő napi-biztosai szakértő iparosok közbevonásával s meghallgatásával megveszik a termelőtől az árut.

Az árunak készpénzbeli kifizetése feltétlenül szükséges, mert ellenkező esetben az iparoson segítve nincs, — s ha csak egyszerű áruaktárt akarunk létesíteni, a melybe a termelő beraktározza a kész árut, várva a jó szerencsét, hogy azt el is adhassa, akkor nincs miért ily vállalatot életbe hívni. Ez által iparosainkon egyáltalában segítve nem volna. Nehogy azonban az árunak ilyenmü megvétele bárhogyan is veszélyeztesse a henne fekvő tőkét, az intézet nem fizeti ki azt azon árban, melyet annak a termelő ad, hanem megbecsülteti ezt a fenn jelzett napi-biztosokkal s szakértőkkel s csak a teljes értéknek 80%-át fizeti ki, mely természetesen az áru valódi értékéhez van mérve, s bizonyára nem fogja megkárosítani a

termelőt. E becár mindenkor az áru valódi s csatlakoztatlan értéke szerint állapítatik meg.

Ily módon az intézet normális körülmények között nem károsulhat. De hogy a termelő se károsodhassék, az esetleg a neki kifizetett becáron felül értékesített áru ezen fölös összege (az t. i. melylyel az áru drágábban kelt el) nem az intézeté, hanem minden körülmény között a termelőé. A termelőre ez által igen csekély teher nehezedik. Az intézet fenntartási költségeinek fedezése, még pedig akként, hogy az eladási ár után bizonyos, később alapszabályilag megállapítandó százaléknál províziót fizet.

Ezen teher, összehasonlítva az iparosra háramló óriási haszonnal, elenyésző csekély. De különben már azért sem vehető számba, mert jelenleg az áruk értékesítése a termelőnek sokkal nagyobb költségébe s ezenkívül idejébe és fáradságába is kerül.

Az intézet ezután gondoskodik az így összevásárolt és raktáron lévő áruknak megfelelő értékesítéséről, a melynek szintén két ága van.

Először tart utazókat és ügynököket, kik a termékeinkre alkalmas piacokat beutazván, illetőleg ott működve, az áruknak elárulásáról gondoskodnak, illetőleg ott számunkra alkalmas olcsó nyerstermékeket szereznek s ott dívó, de nálunk nem készülő iparcikkek előállítását itt kezdeményezik, azaz meghonosítják.

Ezek által, az intézet mindenkor kellő tájékozást nyer az árukeresletről s így elejét veheti minden túlzott termelésnek, mely különben könnyen veszélyeztethetné az intézetet. Ez különben csak az intézet vezetésétől függ. A beérkezett jelentések alapján egyik vagy másik iparág termelését ideiglenesen beszünteti, esetleg nagyobb mérvű termelésre ad megbízásokat, a mi természetesen mindenkor a kereslet mérvétől van függővé téve.

Az üzleti forgalom mindenkor a versenyképes árutól s az ügynökök ügyességétől van függővé téve. Mindkettőt megválogatni módjában lesz az intézetnek. (Folytatása következik.)

Városi ügyek.

Szolgálati utasítás a brassói városi rendőrség számára.

(Folytatás.)

II.

16. §. *A rendőr önálló közbelépése.* Minden letartóztatásnál a rendőr ezen szavakat köteles használni: „a törvény nevében”. Törvényellenes cselekményt elkövető egyén megkerítése, vagy előállítására eszközölhető:

- 1) az illető egyén letartóztatása által, vagy
- 2) jelentés által.

17. §. *Letartóztatás.* A rendőrök csak a következő esetekben vannak jogosítva letartóztatásokat fogvatartatni:

- 1) határozott parancsra;
- 2) saját belátásuk szerint:

a) büntett, vagy vétség elkövetéseért, ha az illető egyén egy ily cselekmény elkövetésén találtatott, vagy a tett után azonnal nyomoztatik; ha nála oly fegyver, vagy más tárgy találtatik, mely a büntett, vagy vétségtől származik, vagy a bűnös cselekménnyel kapcsolatban van, vagy ha attól tarthatni, hogy a gyanús egyén a büntett nyomai és jelei megsemmisítése s a büntésszállítási összebeszélés által a vizsgálatot megghiúsíthatná, vagy megnehezíthetné;

b) kihágások esetében és pedig csak akkor:

- 1) ha az illető egyén nevét be nem bizonyíthatja, vagy ha azon gyanu támad, hogy hamis nevet mondott;
- 2) ha a név megmondása általában megtagadatik;
- 3) ha az illető a megszökésre gyanút szolgáltat;
- 4) ha az elkövetett kihágás nyilvános botrányt okozott;
- 5) ha a kihágást másképp megszüntetni nem lehetne, mint a vétkes letartóztatás által.

Más esetekben a vétkes feladása ily voltárol meggyőződés után elég a feljelentés, mely utólagosan az őrség parancsnokának teendő meg.

A személyek azonosságát megállapítható kellékek: ismerős egyének bizonyítása, utlevelek, igazolási jegyek, kinevezési okmányok, adóigék, jelentési iver, engedélyek, menetjegyek, szabadságolási jegyek, postabélyeggel ellátott levelek, névjegyek stb.

18. §. *Letartóztatás magánügyének felszólítására.* Ha a rendőr valakinek letartóztatására egy magánügyén által szollittat fel, azt azonnal fogvatartatni köteles, ha a letartóztatás törvényesen indokolta van.

Ily esetben köteles a rendőr a felszólító nevét és lakását feljegyezni és őt azonnal a hivatalhoz rendelni.

Ha pedig a felszólító, vagy feljelentő a letartóztatást törvényesen okadatolni nem tudja, ítélje meg a rendőr, vajon a feljelentőt személyesen ismeri-e, vagy nem. Az első esetben a letartóztatás fogvatartatandó és az ismert feljelentő azonnal a hivatalhoz rendelendő; az utóbbi esetben ellenben csak akkor fogvatartatandó a letartóztatás, ha az ismeretlen feljelentő a rendőrt a hivatalhoz kíséri, hol a letartóztatást igazolni kell.

Ha a feljelentő ezt tenni vonakodik, úgy nem szabad a letartóztatást fogvatartatni.

19. §. *Egy már fogvatartott letartóztatás megszüntetése.* Megszüntetendő a már fogvatartott letartóztatás, ha annak oka is megszűnt, például névtagadás miatt eszközölt letartóztatásnál, ha az illető nevét utólagosan megmondja és annak helyességét bizonyítani is képes.

20. §. *Tanúk.* Nehogy egy törvényellenes cselekményt elkövető egyén tettét később tagadja, szükséges a rendőrnök az eset szemtanuit — ha ilyenek vannak — kipuhatolni és azoknak nevét és lakását feljegyezni.

21. §. *A bűntényre vonatkozó tárgyakról.* Minden tárgy, vagy jel, a mi bűntényre vonatkozhatik, lehetőleg biztonság alá helyezendő.

(Folytatása következik.)

Küküllőmegyék rovata.

Szegesvárt, 1886. június hó 28-án.

— Kaszinói közgyűlés, állami iskolai vizsgák és névnap. —

Nem volt tárgyam eddig, miről irjak s tudósításom most is csak rövidre szabhatom.

Könnyű a politikusoknak, a vezércikkeket gyártóknak, mert van tárgyak elég: vámháboru Romániával, a francia hercegek kiutasítása, az ir javaslat bukása, magyar országgyűlés bezárása s kapcsolatosan elmélkedés a pártokról, bolgár sobranje működése, Bajorország ügyei stb.; de bajos a vidéki levelezőknek, mikor a városban színészek sincsenek, mikor legfennebb egy pár sipladás gyötri a közönséget, mikor még a vízbe sem ugrik senki, mikor békében élnek az emberek, mikor sem nem veszekszenek, sem nem verekednek. A szerkesztő azt hiszi, hogy rest a levelezője mert meleg napok vannak; pedig szegény figyel mindenre, sokat gondolkodik, sokat gyötri magát, hogy miről írjon.

Szegesvárt a folyó hóban a következő említésre méltó nevezetesebb események voltak.

E hó 19-én tartotta meg a magyar kaszinó fél-évi nagy gyűlését. Az elnöki megnyitó beszéd és a titkári jelentés tudomásul vétetett. Örömet idézett elő a pénztárnok jelentése, melyben felemlítette, hogy a takarékpénztárba az egyletnek 1000 forint készpénze van letéve. Négy évi fentállás után tekintve, hogy egy ily kevés számú taggal bíró kaszinó 19 lapot jártat ez nagyon szép eredmény.

A folyó hó 22. és 23-án tartattak meg a segesvári állami iskolában az vizsgák egész kitűnő eredményvel. A gyermekek szabatos feleleteikkel úgy a szülőknek, mint a tanítóknak nagy örömet okoztak. Az állami iskolánál kitűnő tanerők vannak s kitűnőleg is tanítanak. Nyugodtak lehetnek azon szülők, kik gyermekeiket ily tanerők vezetésére bízhatják. Az elért siker szolgáljon buzdításul jövőre is a tanerőknek, mert csak így érhető azon cél, hogy a segesvári állami iskola erősbitjön, gyarapodjék és hosszasan fenntálljon.

E hó 27-én tartotta meg névnapját Nagy- és Küküllőmegyék érdemekben gazdag, közszeretethen álló tanfelügyelője ns. Horváth László ur. Vendégszerető házához ebédre összejöttünk mintegy 30-an. Vig kedv között folyt le az ebéd, mely alatt a pohárköszöntések sem hiányoztak, többen köszönvén fel szeretett házi gazdáikat és kedves nejét, kívánva nekik hosszú s boldog életet. Ezen kívánságunkhoz tudom hozzájárulni e lapok olvasói is kik őt ismerik és szeretik. (Hát még szerkesztője!)

Pedig sokan ismerik és sokan szeretik.

R. L.

Irodalom.

„Ábránd és valóság.” Pulszky Ferencz, a magyar nemzetnek ezen egyik legkedveltebb írója, újból megörvendeztetni a hazai irodalmat egy igen becses művel, melyről ő maga mondja „a legjobb, mit valaha írtam.” A vállalat címe „Ábránd és valóság”, mely következő műveket fogja tartalmazni: „Mese a csilágról és a királyfőről.” E műnek nagyobb részét Pulszky még száműzetésében írta s ebben mese alakjában adja elő rendkívül érdekes parallelában Garibaldi és III. Napoleon történetét. Jellemrajzok: Báró Eötvös József. — Gróf Széchenyi István. — Gróf Dessewffy Aurél. — Déak Ferencz. Vázlatok: Budapesttől Konstantinápolyig. — Konstantinápoly és lakói, mecsetek és paloták, régiségek s a vidék. — Az ókori Athén. — Kirándulás a mythosz országába. — Az újkori Athén s az új Görögország — Florenz. Egyről-másról: Schliemann trójai ásatásáról. — Két magyar uri lak. — Szent-Kereszt stb. E változatos és gazdag tartalmu munka m. e. 10—12 ötvös füzetben jelenik meg a szerző arczképével. Ára egy füzetnek 30 kr. Kiadja régi jó hírnevű könyki-dónk, Aigner Lajos.

Helyi és vidéki hírek.

Vámszerződés. Budapestről — illetékes helyről vett távirati értesítés szerint Románia már közelebből javaslatot fog tenni a szerződési tárgyalások újbóli felvételére.

Eyzáró. A brassói m. kir. főreáliskolában ez idei

ünnepeles évzáró tegnap tartatott meg. Az ifjusági dalárda dr. Matyeka K. tanár vezetése alatt a Hymnus elénklésével nyitotta meg, mire az intézet igazgatója Rombauer Emil szép, emelkedett hangon beszédet intézett az egyesült ifjusághoz, visszapillantva az intézet történetére s a növendékeket további kitartásra s buzgalomra serkentve. A bizonyítványok és a csinosan kiállított értesítő kiosztása után, melyben Rombauer igazgatónak értékes s nagy szakavatottsággal irt értesítője a reáliskola fontosságáról s hivatásáról foglaltatik, az ifjuság elbocsátatott. Az ünnepélyen az intézet tanári karán kívül több helybeli tanára s növendékek szülői voltak jelen.

Zene. Ma csütörtökön a „Zöldfa”-ban a városi zenekar esti hangversenyén a többi érdekes számok között Erkel F. „Hunyadi László” című remek nyitánya is kerül előadásra.

Nyilvános számadás. A brassói iparos ifjak majális alkalmából felülfizették: Nagy István ur 5 frt., Killyéni Endre s Szerényi József urak 1—1 frt; Vasady József, Balázs Bertalan, Költze István s Bibó Mihály urak 50—50 kr; Kádár Lajos, Kecskeméty Károly urak 30—30 kr; Kecskeméty András 20 kr; Költő Benedek, Slemig Ferencz urak 10—10 kr; kiknek az egylet ezennel is őszinte köszönetét fejezi ki.

Fogaras. A brassói kereskedelmi és iparegyület hozzájárulása végett emlékiratát a fogarasmegyei iparosoknak is megküldötte, felkérve nagyváradi és teleki Horváth Mihály főispán Ó Méltóságát, hogy az ügyet karolja fel. Ó méltósága f. hó 20-ára össze is hívta az iparosokat, mely alkalommal az érdekeltek egyhangulag hozzájárultak az emlékiratban kifejtettekhez s az egyedüli mentő eszköznek nyilvánították azt, felkérve a fardhatatlan főispánt, hogy ez értelembe tegyen felterjesztést a miniszteriumnak. Főispán ur f. hó 23-áról kelteve értesíti is nevezett egyletet, hogy a határozat értelmében már is felterjesztést tett a kormányhoz s helyeselve a megindított mozgalmat, készséggel kívánja azt előmozdítani. A gyönyörű átirat rendkívül jó benyomást tett az egyletre, mely ezen meleg rokonszenvből is erőt merit további lankadatlan munkára, s tegnapi ülésében jegyzőkönyvi köszönetet szavazott Horváth Mihály főispán nekünk.

Medve-farkas. Csikgyimesről irják nekünk f. hó 26-áról kelteve: E hét folyamán 4 szarvasmarha a kösziklák magaslatáról lezuhan; egy más szarvasmarhát szétmarcangolt a medve, más kettő mint hullat találtatott, míg két juhót a farkasok ragadtak el. Boldog állapotok ezek!

Romániai épít! Megbízható helyről irják nekünk: A román kormány új órházakat épített a moldovai határon és pedig egyet Sipoczel tetőre, egyet Papojra, egyet Szulezára és egyet Ojtozra. A kérdéses órházak felépítésére egy zsenie őrmester küldetett ki többbed-magával. A munkálatot az I. számú órháznál kezdték meg, és számszerint folytatják egész Ojtozig. A nevezett helyekre 4 új órházat építenek, s a régebbieket szintén kijavítják. Hír szerint még egy ötödik órház is épül Áldomástetőre, — ezt azonban csak úgy fogják felépíteni, ha az e célra utalványozott pénzösszeg ki futja. Megbízható egyéntől azon hírt vettem, hogy a román kormány elrendelte, miszerint a jövő hó elején a Moldova és Erdély határszélein működő őrséget egy zászlóalj vadász katonasággal fogja megerősíteni. Ennek megtörténtét annak idejében közölni fogom.

Törvényszéki csarnok. A brassói kir. törvényszék mint II-od foku bíróság által 1886. évi június 30-án tartatott nyilvános ülésben előadatott: Ganea Toma és társai ellen, Siminescu Nicolae ellen, Bajkó Lászlóné ellen, Libik Károlyné Verona ellen, Birtelmer Péter ellen, Kirschner Péter ellen, Prohaszka Gyula ellen, Zernovean Iuon és társai ellen, Terno-veanu Irimie ellen, Arsu Radu Anna ellen, Manea Vaszi Maria ellen, külön-külön álló becsületsértési ügyek-Recsanu Moise elleni könnyű testi sértési ügy. Cinte Iuon és társai elleni könnyű testisértési ügy. Hinu Iuon és társai elleni és Szirbu György és társa elleni — államellenes tüntések miatti kihágásos ügyek.

A közönség köréből. *)

Utolsó hét!

Magyar jótékony államsorsjegyek.

1 sorsjeggyel	1 drb. sorsjegy	6669
2 nyeremény	2 frt.	nyeremény.
tehét.	6 drb. sorsjegy	
	10 frt.	

Főnyeremény 60.000 frt., 20.000 frt., 15.000 frt. stb. — csak még csekély készlet.

Julius 1-én huzása a Bécs-városi sorsjegyeknek.

Főnyeremény 200.000 forint.

1 igervény = 3 forint. =

Kaphatók

Adler L. Jakab

váltóüzletében. Főter, virágsor.

*) Az ezen rovat alatt meglelt közleményekért felelősséget nem vállal a szerk.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szerényi József, Napoca.

H I R D E T M É N Y E K.

Sz. 15—1886.

Brassó megye központi választmányától.

Hirdetmény.

Az 1876-ik évi XVIII. t. cz. értelmében Brassó megye központi választmánya részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint az országgyűlési választók ideiglenes névjegyzékei az ezen központi választmány alatt álló két választó kerületben ez évre összeállítván, azok a megye minden egyes községének irodái helyiségeiben f. évi Julius hó 5-től ugyanazon hó 25-ik napjáig közszemlére ki fognak tétetni, mely névjegyzékeket a fenn kitűzött napokon reggeli 8 órától déli 12 óráig a községi előjáróság egy tagjának jelenlétében mindenki megtekintheti és délután 3—6 óráig lemásolhatja.

A névjegyzékek ellen saját személyét illetőleg bárki felszólalhat.

Ezenkívül mindenkinek jogában áll, azon választókerületben, melyhez tartozó, valamely község névjegyzékében felvétel, bármely jogtalan felvétel avagy kihagyás miatt a névjegyzék ellen felszólalni.

A felszólalásokat mindenki megtekintheti és jogosítva van, azokra észrevételeket tenni.

A felszólalások írásban adandók be és egy beadványba több egyenre vonatkozó felszólalás is foglalható.

Az észrevételek szintén írásban és minden beadványhoz külön adandók be.

A felszólalások folyó évi Julius hó 5-től bezárólag ugyanazon hó 15-ik napjáig, az észrevételek pedig folyó évi Julius hó 16-tól bezárólag ugyanazon hó 25-dik napjáig nyújthatók be.

A felszólalások és azokra tett észrevételek alól irt központi választmányhoz intézendők és a szükséges okiratokkal felszerelve azon község előjáróságánál, melynek névjegyzéke ellen a felszólalás történt, nyújthatók be.

Mi is azon megjegyzéssel hozatik köz tudomásra, hogy a bejövő felszólalások észrevételek felett Brassó megye központi választmánya folyó évi szeptember hó 1-ső és esetleg folytatólag 2-ik napján mindenkor d. e. 9-től 12-ig tartandó nyilvános üléseiben fog határozni és hogy határozatai folyó évi szeptember hó 20-ikától ugyanazon hó 30-ig a hivatalos órák alatt közszemlére kifognak tétetni.

Brassó megye központi választmányának 1886. évi június hó 18-án tartott üléséből.

Roll Gyula,
kir. tanácsos és alispán.

Pánczél István,
jegyző.

Hirdetmény.

Alulirt a brassói tek. kir. törvényszéknek 2992./1886. számu, a brassói tek. kir. járásbírósnak 1259./1886. számu, végrehajtást rendelő, illetőleg kiküldetést tartalmazó végzése alapján ezennel közhírré teszem, hogy Blegu Joan brassói lakos képviseltemnek Ghika I. Anna hercegnő elleni 85 frt. s járuléka iránti ügyében, utóbbinál felülfoglalt s 2195 frtra becsült ingóságok, nevezetesen házi butorok, egy zongora s egyéb apróbb tárgyak folyó évi július hó 5-én délután 3 órakor alperesnő lakásán Brassóban belváros, klastrom-utca 561. szám alatt, nyilvános árverés útján el fognak adatni.

Dr. Vajna Gábor,
ügyvéd.

(291) 1—2

Szám 1137./1886.

Hirdetmény.

A m. kir. fogarasi ménesbirtok-igazgatóság részéről közhírré tétetik, hogy ez uradalom Ucsa, Alsó-Szombatfalva és fogarasi magtáraiban elhelyezett 900 métermázsa 1885. évi termés őszi rozs szabad kézből eladó. — Minták kívánatra bérmentve küldetnek.

Bélyegtelen ajánlatok az igazgatósághoz Fogarasra irányítandók, hol az eladásra vonatkozó részletes feltételek iránt is bármikor tudomás szerezhető.

A m. kir. fogarasi ménesbirtok-igazgatóság.

(286) 3—3

Ad 2281./1886. tlkvi számhoz.

(279) 1—1

Árverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Mandl Henrik végrehajtónak özv. Bacicu I., Bacicu Juon és neje végrehajtást szenvedők elleni 230 frt. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék területén lévő, a brassói 3603. számú telekjegyzőkönyvben A + alatt foglalt 4631/1, 4632. helyrajzi számú fekvőre az árverést 1879 frtban ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte, és hogy a fenti ingatlanok az

1886. évi július hó 24-ik napján délelőtti 9 órakor ezen kir. törvényszék telekkönyvi irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1886. márcz. hó 20-án.

A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Deési, elnök.

Udvárnoki, jegyző.

Szám 540./1886. tlkvi.

(288) 1 1.

Kivonatos árverési hirdetmény.

Az erzsébetvárosi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, miszerint a nagy-szebeni „Albina” takarékpénztár és földhitelintézet végrehajtónak Bell János és neje Ordesch Sára zágori lakosok végrehajtást szenvedettek elleni 2378 frt. és járuléka iránti végrehajtási ügyében az erzsébetvárosi kir. járásbírósnak területén lévő, Zágor községben fekvő, a zágori 139. számú telekjegyzőkönyvben A + 1—67. rendszám alatt alperesek nevével álló, összesen 2378 frtra becsült ingatlanra az egyenként kített becsérték mint megállapított kikiáltási áron az egyenkénti és egészbeni árverést elrendelte és hogy ezen ingatlan az 1886. évi július hó 19-ik napján délelőtti 10 órakor Zágor községben a falusi bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Erzsébetváros, 1886. április 12-én.

A kir. törvényszék m. telekkönyvi hatóság.

Nagy Lajos,

Gödrö Sándor,

elnök.

jegyző.

Vom Kronstädter Komitats-Zentral-Wahlausschusse.

Zahl 15.—1886.

Rundmachung.

(287) 3—3

Im Sinne des XVIII. G. N. vom Jahre 1876 wird durch den Zentral-Wahlausschuss des Kronstädter Komitates kundgemacht, daß die provisorischen Namensverzeichnisse der Reichstagswähler aus den beiden, diesem Zentral-Wahlausschuss unterstehenden Wahlkreisen des Komitates zusammengestellt sind und diese Verzeichnisse vom 5. Juli bis 25. Juli d. J. in jeder Gemeindefanzlei zur Einsichtnahme aufstehen werden, — ferner daß es Jedermann gestattet ist, innerhalb des oben angeführten Zeitraumes von Vormittag 8—12 Uhr im Beisein eines Mitgliedes der Ortsvorsteherung diese Namensverzeichnisse einzusehen und Nachmittag von 3—6 Uhr davon Abschrift zu nehmen.

Nüchentlich der eigenen Person zu reklamiren ist Jedermann gestattet.

Ueberdies steht es Jedermann frei, in jenem Wahlkreis, zu welchem die Gemeinde gehört und in deren Liste der Betreffende aufgenommen wurde, wegen jeder gefehrigten Aufnahme oder Auslassung gegen dies Namensverzeichnis zu reklamiren.

Die Reklamationen kann Jedermann einsehen und dagegen seine Bemerkungen machen.

Die Reklamationen sind schriftlich einzureichen und kann in einer Eingabe bezüglich mehrerer Personen reklamirt werden.

Die Bemerkungen sind ebenfalls schriftlich und zu jeder Eingabe separat einzureichen.

Die Reklamationen sind vom 5. bis 15. Juli l. J., und die Bemerkungen vom 16. bis 25. Juli l. J. einzureichen.

Die Reklamationen, sowie die dagegen gemachten Bemerkungen sind an den gefertigten Zentral-Wahlausschuss zu richten und bei der Ortsvorsteherung einzureichen, gegen deren Namensverzeichnis die Reklamation geschieht.

Wobon die Verlautbarung mit dem Beifügen geschieht, daß über die einkommenden Reklamationen und Bemerkungen der Zentral-Wahlausschuss des Komitates in seiner am 1. und fortsetzungsweise 2-ten September l. J. abzuhaltenden öffentlichen Sitzung entscheiden wird, und daß die diesfälligen Entscheidungen in der Zeit vom 20. September bis 30. September l. J. während den Amtsstunden zur öffentlichen Einsicht aufstehen.

Aus der am 18. Juni 1886. abgehaltenen Sitzung des Zentral-Wahlausschusses des Kronstädter Komitates.

Nr. 15./1886.

Dela comitetului electoral alu com. Braşov.

Publicaţiune.

In sensul art. de lege XVIII. din anul 1876 se face cunoscută din partea comitetului electoral central alu comitatului Braşov, că listele provisorice ale alegătorilor dietal din ambele cercuri electorale, supuse acestui comitet electoral central alu comitatului s'au compus şi aceste consemnări se vor aşeza în cancelaria fie-cărei comune din 5 Iuliu până în 25 Iuliu a. c., unde se pot vedea mai departe, ca fiecui i este permis în restimpulă susnumitu dela 8 ore a. m., până la 12 ore, în prezenţa unui membru dela antistia comună, a ceti aceste liste şi dela 3 ore după amădi până la 6 ore seara, a lua copii.

Relativă la persóna propriă fie-căru i este permisă a reclama.

Afară de acesta fie-care pôte reclama contra acestor liste pentru fiecare primire seu lăşare ilegală în acelă cerc electoral, de care se ţine comuna şi în a cărei listă s'a luat respectivul.

Reclamaţiunile le pôte privi fie-cine şi pôte se şi face contra acelora observaţiunile sale.

Reclamaţiunile se fac în scris şi într'unu exemplar se pôte reclama pentru mai multe persóne.

Observaţiunile încă se facu în scris şi pentru fiecare piesă separată.

Reclamaţiunile se pot da din 5 până în 15 Iuliu a. c. şi observaţiunile din 16 până în 25 Iuliu a. c.

Reclamaţiunile precum şi observaţiunile făcute contra acestora se adresază către subserisulă comitet electoral central şi se bagă la aceia antistia comună în contra cărei liste s'a făcut reclamaţiunea.

Ceia ce se publică cu acelă adaos, ca despre reclamaţiunile şi observaţiunile incurse comitetului electoral central alu comitatului va decide în şedinţa sa, ţinendă în 1 şi continuative 2 Septemvrie a. c. şi că decisiunile vor fi puse la vedere publică în timpulă orelor de cancelariă în timpulă din 20 Septemvrie până în 30 Septemvrie a. c.

Din şedinţa comitetului electoral alu comitatului Braşov, ținută în 18 Iunie 1886.

Ad 795./1886. számhoz tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A segesvári kir. járásbírósnak mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a „Schässburger Gewerbe Spar- und Versicherung-Verein” végrehajtónak Wölfel István végrehajtást szenvedett elleni 310 frt. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az erzsébetvárosi kir. törvényszék (a segesvári kir. járásbírósnak területén lévő, Valldhid község határára fekvő, a valldhidi 210-ik számú telekjegyzőkönyvben 36., 39—42., 44—60. rendsz. alatt Wölfel István tulajdonul felvett ingatlanokra az árverést 634 frtban ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi július hó 12-ik napján délelőtti 10 órakor Valldhid község házában megtartandó nyilvános árverésen a meg-

állapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 63 frt 40 krt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényzikk 46. §-ában jelzett árfolyammal számított, és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Segesvár, 1886. április hó 8-án.

A kir. járásbírósnak m. telekkönyvi hatóság.

(285) 1—1

Máthé,
kir. aljárásbíró.

(175) 9—*

„EUROPA” SZALLODA

BRASSÓ,

belváros, Klastrom-utca 11. sz. a.

ujjonnan építve az 1885. évben, minden lehető modern csinnal kiállítva s legnagyobb kényelemre berendezve.

Vendéglő és sörcsarnok a házban.

Szálloda-társaskocsi (omnibus) a vasúthoz.

Egyetlen kényelmes szálloda a belvárosban, a főpiacz közvetlen közelében.

BARTHA R.

Nincs többé gyomorhaj!

Legdrágább vagyona

minden embernek az egészsége. Az egészséges fentartás szempontjából ajánlom az én kitűnő szeremet mindenféle gyomorhaj ellen; különösen hatásos a gyomor-gyengeségnél étvágyhiánynál, gyomorsavanyúnál, puffadtságnál, kólikás bántalmaknál, gyomorhurutnál, émelygésnél, gyomorfájdalmaknál, homok- és kőképződésnél, túlságos nyálkasság ellen, undor és hányás ellen, főfájás ellen és minden túlságos étel és ital által megterhelt gyomorhajoknál. Egy házban sem volna szabad hiányoznia a „Gyomor- és hideglelés elleni csöppnek.” — 1885. évi augusztus 13-án, midőn a kolera oly nagyban dúl-höngött Spanyolországban, kísérlettel végett küldtem oda ezen csöppekből, hol a kolera ellen meglepő sikerrel alkalmaztattak. — Ára egy üvegnek 1 frt 5 kr; 3 üveg 3 frt; 6 üveg 5 frt 50 kr. használati utasítással. Egyedül s kizárólag a készítő Lefkovich Tibor-nál Budapesten, VI. kerület király-utca 36. sz. a. kapható. Vidéki megrendelések a díj előzetes beküldése mellett vagy utánvétellel teljesíthetnek. Naponként háromszori posta szétküldés a világ minden része felé.

(250) 4—5